

Kontrakter, idet man ellers gør det umuligt for Arbejdsgiverne billigere end ellers at kunne opfylde den Forpligtelse, man har pålagt dem ved Lov af 7de Januar 1898.

Finansministeren (Hørring): Som det vil erindres, fremsatte jeg i Folketinget et Lovforslag om Stempelfrihed, der holdt sig nøje til Loven af 7de Januar 1898. Efter Opfordring af Folketinget er jeg gaaet ud over dette, og jeg har gjort det med fuld Bevidsthed om, at naar jeg begyndte at give efter i saa Henseende, vilde Kravene vokse med Hensyn til det, man vilde have ind under Loven. Det var for saa vidt en farlig Vej, jeg var kommen ind paa, og det har derfor ogsaa været mig klart, at naar jeg stillede Ændringsforslag om at gaa videre, maatte jeg tage en bestemt Stilling, og den vilde jeg ikke forlade. Det gælder altsaa over for det Ændringsforslag, jeg nu har tilladt mig at fremsætte her i Dag, og jeg skal fremdeles fastholde min Udtalelse i saa Henseende. Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Oct. Hansen) mente, at det af ham stillede Underændringsforslag ikke mangler noget i Tydelighed og derfor saa godt kan tages med. Det kan godt være, at det er tydeligt nok, men det angaar kun Ulykkesforsikring, og Forholdet er jo dette, at Reassurancen, for saa vidt vedkommende Selskab ikke er gensidigt, men stiftet med begrænset Ansvar, udelukkende indgaas i Selskabets Interesse, medens den ikke direkte vedrører den, der tegner Forsikringen — hvorvidt den vedrører ham indirekte, skal jeg lade være usagt. Det er Selskabet, der forsikrer sin egen Risiko og sørger for sin egen Fordel, og hvis man vilde inddrage dette Spørgsmaal paa nærværende Lov, kommer Spørgsmaalet op om Stemplingen af Reassurancekontrakter i det hele taget, for Brandforsikring og andet. Og det vil jeg ikke have inddraget i Loven, jeg er bange for Konsekvenserne deraf, jeg tør ikke gaa ud over den Grænse, jeg nu har sat. — Det samme gælder om det Spørgsmaal, som det ærede Medlem ikke har stillet Ændringsforslag om, men dog ønsker overvejet til 3dje Behandling, nemlig Spørgsmaalet angaaende Stempelfrihed for Kontrakter om Ulykkesforsikring, som de vedkommende Arbejdere selv tegne. Det ærede Medlem begrænsede det til kun at gælde de Arbejdere, der falde ind under Loven af 7de Januar 1898, for saa vidt de vilde forsikre deres egen Risiko. Ja, det lyder jo meget godt, det ser

jeg nok, men jeg vil dog spørge det ærede Medlem om, naar vi nu tilstaa Stempelfrihed til saadanne Kontrakter, som de Arbejdere, der falde ind under Ulykkesforsikringsloven, indgaa, hjælpe vi saa ikke netop de Arbejdere, som i Grunden mindst af alle trænge til at hjælpes — thi Ulykkesforsikringsloven har jo givet dem særdeles meget —, hvorimod de Arbejdere, der ikke falde ind under denne Lov, ere ganske anderledes ringe stillede? Naar vi altsaa give Stempelfrihed til disse mere begunstigede Arbejdere, hvorfor saa ikke ogsaa give den til de mindre begunstigede Arbejdere? Alle disse Spørgsmaal komme frem, naar vi begynde at røre ved dette Forhold. Det gør mig ondt at maatte sige det over for det ærede Medlem, men jeg maa bestemt staa paa de Grænser, jeg en Gang har trukket, de ere vel overvejede.

Underændringsforslag Nr. 2 skal jeg acceptere. Jeg skal ikke komme videre ind paa det ærede Medlems Udtalelse, men kun henpege paa, at den Bestemmelse, der er givet under § 2 i mit Ændringsforslag, jo gaar ud paa at give denne Stempelfrihed tilbagevirkende Kraft. Derfor vil man komme til en aldeles urimelig Forstaaelse, hvis man ikke vil tilbagebetale de Beløb, der ere blevne erlagte i Stempelafgift. Det skal jeg imidlertid ikke komme ind paa. Jeg accepterer, som sagt, det af det ærede Medlem stillede Forslag.

H. N. Hansen: Det forekommer mig, at man i Realiteten maa holde sig til den højtærede Ministers Standpunkt. Det er allerede et stort Fremskridt, naar de Kontrakter, der afsluttes af Arbejdsgiverne med Forsikringsselskaberne, blive stempelfri; det er et godt Skridt fremad til at fremme Indgaaelsen af saadanne Kontrakter; det er jo ogsaa ved dem, at det drejer sig om større Beløb. Deres Stempelfrihed har altsaa en stor Betydning for Arbejdsgiverne, og derved kommer den ogsaa Arbejderne selv til gode. Men medens det altsaa drejer sig om reelle Summer, naar der er Tale om Arbejdsgivernes Forsikring af deres Arbejdere, har Sagen langt mindre Interesse, naar vi gaa ned til den enkelte Arbejder, der vil tegne sig en Forsikring. Der vil Stempelfriheden kun beløbe sig til et meget ringe Beløb, og dertil kommer, at Kontrakter af denne Art ere meget sjældne. Jeg tror ikke, at det vil lykkes os at fremme deres Indgaaelse, fordi vi sige, at vi ville fritage dem for Stempelafgift. Jeg tror derfor, at det